

20 anys d'ajuntaments democràtics

1999

Abril

Revista de Bellcaire d'Empordà

10

Num.

El castell

Serveis

Serveis i telèfons d'interès

Ajuntament	Oficines municipals	972 78 81 05
	Local social	972 78 84 91
Escola pública «El Rajaret»		972 78 80 35
Servei municipal d'aigües		972 78 81 58
Parròquia de Bellcaire		972 78 82 01
Farmàcia (Lda. M. Sara Bagué)		972 78 84 71
Consultori mèdic		972 76 50 05
Urgències		908 09 43 33
Consultori mèdic l'Escala		972 77 60 60
Mossos d'Esquadra		088
Creu Roja Torroella de Montgrí		972 76 11 11
Bombers		085

Horaris serveis municipals

Oficines municipals: dilluns, dimecres i divendres, de 5 a 8 de la tarda.
Tècnic municipal d'Urbanisme: divendres, de 6 a 8 de la tarda.
Assistent Social: dimecres, de 6 a 8 de la tarda.
Ple ordinari de l'Ajuntament: últim divendres de cada mes. Estiu, 22h; hivern, 21h.

Horaris consultori mèdic

Dilluns, dimarts, dijous i divendres de 9 a 10 del matí.
Doctor Narcís Prat i Sabat
Practicant, dimarts i dijous a 2/4 de 10 del matí.

Horaris farmàcia

Laborables: d'1/4 de 10 a 1 del matí i de 5 a 8 de la tarda.
Dissabtes: d'1/4 de 10 a 1 del matí (juny-agost també de 5 a 8 de la tarda).

Recollida d'escombraries

Dilluns, dimecres i divendres (durant els mesos d'estiu també els dissabtes). A primera hora del matí.
Estria i deixalles voluminoses, primer dimarts de mes, al costat dels contenidors.

Horaris Sarfa

Línia Figueres - Palafrugell / Sant Feliu de Guíxols
7h20' / 11h05' / 13h35' (dissabtes, diumenges i festius) / 14h35' / 19h05'

Línia Sant Feliu de Guíxols/ Palafrugell - Figueres
7h55' / 12h25' (feiners de dll. a dv.) / 14h55' / 18h40'

Festes i tradicions locals

Bandera de Catalunya
Marxa popular del Xino-xano
Festa de la Divina Pastora
Festa Major
Dinar de Germanor
Festa del Pedal
Encant de les Ànimes

Divendres Sant
Dilluns de Pasqua
Dues setmanes després de Pasqua
29 i 30 d'agost
11 de setembre
12 d'octubre
Diumenge abans de Nadal

Abril 1999

Índex

- Editorial ..... Pàg. 3
- Paraula d'alcalde/cartes ..... Pàg. 4
- Tema: «25 anys d'ajuntaments democràtics» .. Pàg. 5
- Entrevista: Ramon Manent ..... Pàg. 11
- Informació municipal ..... Pàg. 14
- Activitats ..... Pàg. 16
- Parròquia ..... Pàg. 18
- Bandera de Catalunya ..... Pàg. 20
- Història ..... Pàg. 21
- Altres Bellcaires ..... Pàg. 25
- Propostes de Sant Jordi ..... Pàg. 26
- La recepta / Entreteniments ..... Pàg. 27

Cartes de lectors

Tots els lectors continueu estant convidats a dir la vostra a la secció de «Cartes de lectors». Cal que aquestes es dirigeixin a l'adreça: Revista «El Castell», Plça. dels Comtes d'Empúries, 1 17141 Bellcaire d'Empordà. Les cartes han d'anar signades, amb un màxim de vint línies mecanografiades i el termini de recepció és com a màxim un mes abans de la seva publicació. Esperem escoltar la vostra veu.

Edita:
Ajuntament de
Bellcaire d'Empordà.

Consell de Redacció:
Jaume Aupí, Maria-
Carme Barceló, Josep
Bellapart, Abel Font,
Joan Font, Esther
Pujol, Eduard Torrent.

Elabora:
JJ Comunicació.

Imprimeix:
Gràfiques Fornells.

Dipòsit legal:
GI - 442 - 96

Portada: J. Bellapart

Amb la col·laboració de

 Diputació
de Girona

Carnisseria
Xarcuteria
SANTI

C/ Molí, 11 - Tel. 972 78 82 42
17141 Bellcaire d'Empordà
GIRONA

Editorial

Ara fa vint anys, l'abril del 79, es van celebrar les primeres eleccions municipals democràtiques després de la llarga foscor del franquisme. Quan surti aquesta revista al carrer faltaran escassament dos mesos per a les properes eleccions municipals. És una efemèrides que hem volgut recollir com a tema principal d'aquest número, una efemèrides potser no massa recordada, però que considerem molt important. En tot cas, el que hem intentat amb el reportatge que trobareu en les properes planes és refrescar una mica la memòria. Us proposem girar els ulls cap al passat i intentar entreveure els motius que han provocat que Bellcaire estigui avui en dia on està. Cal tenir present el passat més recent per evitar tornar a caure en els mateixos errors i saber estar per damunt de les picabaralles i mals entesos que hi hagués pogut haver. El joc polític, ben entès, és bàsic i primordial per al desenvolupament de qualsevol societat. Us incitem a parlar de política, a comparar projectes, a defensar les idees pròpies i a fer-ho públicament. Ja està prou desprestigiada la política com perquè, al nivell més petit, el de poble, també incorrem en crítiques visceralment sense massa fonament i en la trabanqueta pel darrere. A partir del debat i la reflexió personal, participeu en les eleccions. Valgui aquest editorial com a felicitació i reconeixement a totes i a tots els veïns que s'han implicat en les nou candidatures que s'han presentat en els cinc comicis celebrats en els últims anys.

El Castell posa dues xifres a la portada, arribem al número 10. Com ja dèiem en el número passat, estem molt animats per la seva consolidació. Estan sorgint nombroses col·laboracions de tot tipus, en aquest número, sobretot, en l'apartat de cartes dels lectors, una secció que hem hagut d'ampliar d'espai, per no endarrerir massa la publicació de totes les que ens han arribat.

Us recomanem, sense oblidar cap secció ni cap col·laborador, l'entrevista amb en Ramon Manent, director del grup Bitayna, amb motiu de l'edició del CD de Bandera de Catalunya. Molts dels qui llegiu això l'haureu escoltat. Però el més interessant pot ser conèixer quina és l'opinió d'una persona molt vinculada a Bellcaire i a l'espectacle sobre la seva importància i el seu futur. La Junta de Bandera, d'altra banda, no s'amaga de dir que el proper projecte ha de ser el vídeo de l'obra, per fer-lo realitat farà falta una gran implicació de tots els actors. I com el mateix Ramon Manent diu en l'entrevista, tampoc no ens cansem de recordar que hem de tenir més autoestima per aquest espectacle. Una jove tradició que encara no és, ni de bon tros, el que podria arribar a ser.

Pel que fa a la Festa Petita, ja la tornem a tenir aquí, amb un programa pràcticament idèntic a anys anteriors. Com no, entre ells, en sobresurt la fira escolar que incorpora diferents novetats impulsades des de l'APA, una entitat que sembla que viu una revifalla després dels anys més durs de l'escola. Cal felicitar-nos per la seva continuïtat: l'any vinent tindrà un mestre més gràcies a l'augment de matriculacions que s'ha observat.

Abril 1999

Bellcaire, 5 d'abril de 1999

Són les 12h30' i l'Abel ja em demana l'escrit de la revista. En l'anterior demanava als bellcairencs i bellcairenques que presentessin candidatures per a les properes eleccions municipals del 13 de juny vinent. Sembla ser que ja n'hi ha una, d'ERC, i promoguda per en Josep Maria Font a qui ara públicament dono les gràcies. Però espero que n'hi hagi més. Perquè si no, serà la tercera vegada i la segona consecutiva, que no es podrà triar entre una i altra opció. I això passava precisament abans d'ahir, 3 d'abril, quan es van complir els vint anys de les primeres eleccions municipals democràtiques. Aquest vintè aniversari de la constitució dels primers ajuntaments democràtics després de la dictadura franquista representa que els ajuntaments ja fa vint anys que funcionen amb regidors i alcaldes escollits directament pel poble.

Per tant, això representà una fita molt important per a tot el municipalisme. Crec que aquest és un bon moment per reconèixer la tasca feta per l'administració local en la democratització i transformació positiva del país.

Però això no es pot atribuir, ni aquí a Catalunya ni a Espanya, a un sol partit polític. És obra de tots els partits; és obra de totes les persones, catalans i no catalans; és obra de tothom, treballadors, empresaris, administracions i administrats; i de tots i cadascun dels ciutadans del país.

Espero, doncs, que els bellcairencs i bellcairenques pugueu anar a votar i escollir entre diferents opcions. És un dret que tenim, però també un deure, el d'estar informats per votar la candidatura que més ens convingui.

Mentrestant, a Bellcaire torna a ser festa. Us desitjo molt bona festa de la Divina Pastora i per molts anys!

JOAQUIM VILANOVA

Cartes de lectors

Bellcaires

Felicito al Consell de Redacció per l'encertada idea d'oferir-nos trets essencials de les altres poblacions que tenen el nostre topònim.

Voldria fer uns aclariments respecte a les relacions amb Bellcaire d'Urgell. L'Abel exposa, molt encertadament, que han estat molt poques i amb caràcter esporàdic. Diu que s'han limitat a un intercanvi entre els clubs de futbol d'ambdues poblacions -suposo que es deu referir al del juny dels anys 1972 i 1973- i esmenta "ara com ara no en recordem cap altra".

L'aclariment que vull fer és que n'hi va haver una altra i va ser arran d'una visita que ens van fer els alumnes de Cicle Superior d'EGB del col·legi públic "Bonavista" de Bellcaire d'Urgell. Res millor que anar a buscar la desapareguda revista escolar "El Rajaret", en el seu n. 28, la ressenya de l'esmentada visita feta pels alumnes Òscar Bonany, Iolanda Gallego i Glòria Maspocho:

"El 24 de febrer de 1988, aprofitant una estada a l'Alt Empordà, van venir a visitar-nos els nois i noies de Cicle Superior del C.P. "Bonavista" de Bellcaire d'Urgell, acompanyats de dos dels seus mestres.

Dies abans ens havien escrit per proposar-nos aquesta trobada de bellcairencs. A nosaltres ens va agradar molt la idea i els vam contestar de seguida. També vàrem estar preparant un treball sobre el nostre poble i una maqueta del castell i la plaça que ens va ajudar a fer en Francesc Pujol i Boira. Varen venir a la tarda.

Primer els vam donar els nostres regals i ells ens van donar un treball i un llibre del seu poble i un quadre molt gran, fet amb ceràmica, amb l'escut de Bellcaire d'Urgell que havia fet la seva Associació de Pares.

Algunes mares de la nostra Associació ens havien preparat una xocolatada per a tots i mentrestant ens vàrem poder conèixer i fer amics. Després vam anar a ensenyar-los el poble i, finalment, al bar del Local Social a veure uns vídeos de Bellcaire d'Empordà. Eren molt simpàtics i ho vam passar molt bé. Ens vàrem intercanviar adreces i alguns ara ens escrivim" (La revista es va fer el juny del 1988 i desconeix quant temps va durar la relació epistolar entre els alumnes).

Tanmateix, també cal esmentar que el diumenge 14 de juny proppassat va venir a jugar un partit de cloenda de temporada el F.C. Bellcairenc que milita a la primera regional lleidatana. Malgrat que se'n va fer propaganda, la notícia va passar pràcticament desapercibuda al nostre poble -"El Castell" tampoc no se'n va fer ressò-.

Després del partit, que es va jugar al matí, el C.F. Bellcaire va obsequiar-los amb un aperitiu al Local Social atès que tenien concertat un dinar en un restaurant de l'Escala. Ells ens entregaren una placa de record del seu Ajuntament -està exposada al Local Social- i la Junta Directiva del nostre futbol els va donar un plat de ceràmica.

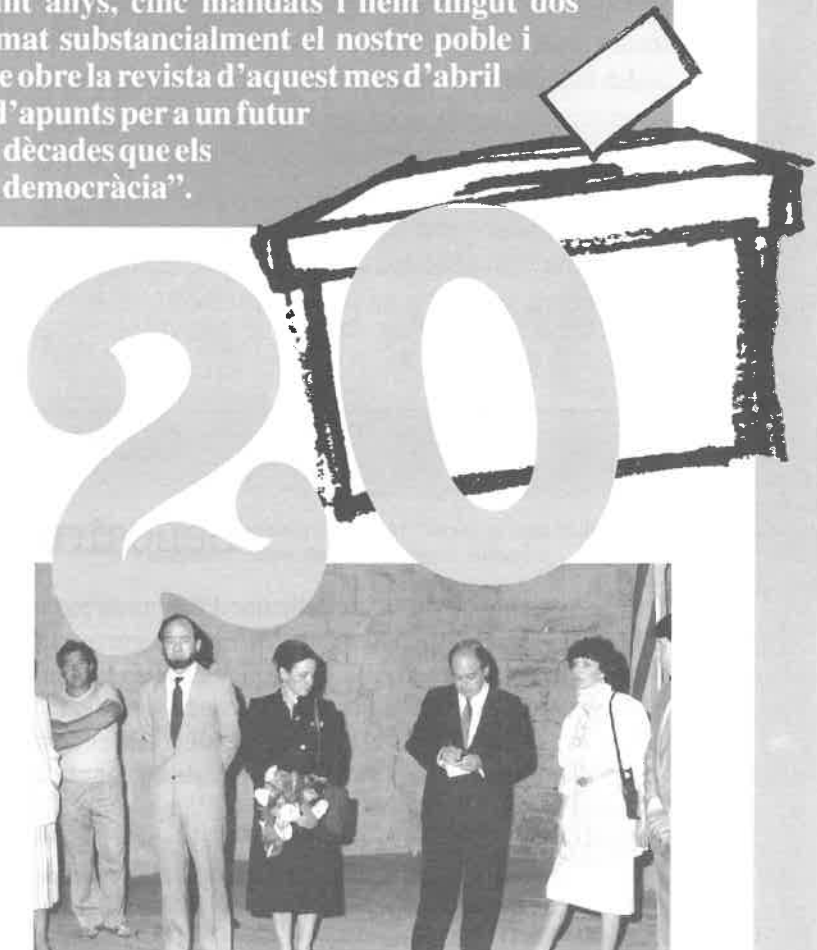
JAUME HUGAS I SOLÉS

"Vint anys, cinc mandats i dos alcaldes"

El dia 3 d'abril del 1979, en aquest país es van celebrar les primeres eleccions municipals democràtiques després de la llarga foscor del franquisme. Ja feia quasi quatre anys que era mort el colpista Francisco Franco i Bahamonde i el procés de transició cap a la democràcia es donava pràcticament per acabat. Un mes abans, l'1 de març, s'havien celebrat les primeres eleccions generals, després d'haver aprovat en referèndum la Constitució que encara regeix l'estructura política d'aquest país. El proper 13 de juny se celebraran els sisens comicis municipals. Entremig han transcorregut vint anys, cinc mandats i hem tingut dos alcaldes. Un munt de fets que han transformat substancialment el nostre poble i també a nosaltres mateixos. Aquest article que obre la revista d'aquest mes d'abril no vol ser res més que un recordatori a mode d'apuntes per a un futur estudi més detallat i analitzat d'aquestes dues dècades que els bellcairencs i bellcairenques hem viscut "en democràcia".

Les primeres eleccions municipals, les del 79, van mobilitzar la gent de Bellcaire. Malgrat la manca de costum i les pors que encara no havien desaparegut dels quaranta anys de règim anterior, es van presentar fins a tres candidatures. Una cosa que no s'ha tornat a repetir en cap de les convocatòries posteriors. Va guanyar la *Candidatura d'Independents*, encapçalada per l'esposa de l'últim alcalde del règim anterior, que en aquest cas anava de número tres. D'alguna manera, era la candidatura més continuïsta i les tres persones que encapçalaven la candidatura es mantindrien en el càrrec durant 12 anys, fins el 1991. Aquell 1979 obtindrien quatre regidors. I els tres restants se'ls repartien l'*Entesa de Bellcaire*, dos, i el *Partit dels Socialistes*, un. Com veient que aquesta democràcia no era pas la solució de tots els mals, cap d'aquests tres regidors va acabar la legislatura. Els motius serien ben dispars i potser caldrà comentar-los en una altra ocasió.

El segon mandat, 1983-1987, començava amb la

Montserrat Bonmatí amb Jordi Pujol en la visita que va fer l'any 1985.

DESBROSSADORA

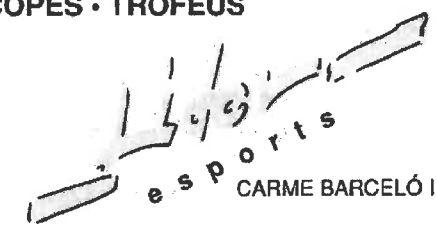
JOAQUIM DANÉS I RIERA

NETEJA DE YORERES DE CAMINS,
RECS, MARGES I PARCEL·LES

Carrer Bell-Aire, 3
Telèfon (972) 78 83 68

17141 BELLCAIRE D'EMPORDÀ

ARTICLES ESPORTIUS
COPES · TROFEUS

Avda. Ave Maria, 53
Tel: 972 77 17 53

L'ESCALA
ALT EMPORDÀ

polèmica de la reforma de la plaça. Havia desaparegut una llista i les dues restants canviaven de nom. Tornava a guanyar l'encapçalada per Montserrat Bonmatí, en aquest cas sota el nom de *Convergència i Unió*, obtenint en aquest cas cinc regidors, un dels quals dimitiria abans d'acabar-se el mandat. A l'oposició hi quedava *Unitat i Progrés Municipal*, el cap de llista de la qual, Josep M. Font, dimitiria quan encara no s'havia complert el primer any de mandat, una dimissió molt vinculada a la polèmica reforma de la plaça que es va tirar endavant sense que el poble s'hi oposés obertament. Feia massa respecte encara aixecar la veu contra l'Ajuntament.

La vida política anava perdent força o interès i en el tercer mandat només es va presentar una candidatura, la de *CiU*. Va ser el mandat més apàtic, només trencat pel conflicte de la redacció de les Normes Urbanístiques del municipi. Unes normes molt polèmiques que van provocar que l'any 1991 tornés a sortir una segona candidatura. Precisament sempre s'ha valorat el conflicte de les

L'única visita del president Pujol el 1985.

Cartes de lectors

Bellcaire i Bellcaire

La revista *El Castell* de Bellcaire d'Empordà parla d'una "germanor" amb Bellcaire d'Urgell. Segur que hi ha més coses que uneixen que no pas coses que separen. Jo recordo l'Institut d'Estudis Ilerdencs i el doctor Boneu que es trencaven el cap per relacionar els senyors de Bellcaire amb Bellcaire d'Urgell i res de res, fins que un dia algú els va dir "això és Bellcaire d'Empordà". Els senyors de Bellcaire (d'Empordà) eren els governadors de Lleida (marit i muller). Els senyors de Bellcaire eren els titulars de les quasi dues mil vessanes de l'Estany (segle XVIII) a mitges (prodin-diviso) amb els Sentmenat. Els senyors de Bellcaire eren Lluís de Blon-

del i la seva augusta esposa la Francesca de Wyts i avui trobem a Lleida un carrer dedicat a Blondel (és el més important de la capital de la terra ferma). Avui encara es parla de "lo governador Blondel". "Lo governador Blondel" tenia la casa a l'Escala (la casa gran) i propietats a Bellcaire (entre altres indrets). En Lluís de Blondel era amic (i gros) del rei Felip V i d'en Floridablanca i d'en Godoy i és enterrat a Palma de Mallorca a l'església de Sant Jaume. Més coses que uneixen que no pas separen.

JOAN RIERA i ARNAY
5 de gener 1999

normes urbanístiques com un dels motius principals pels quals Montserrat Bonmatí acabés perdent l'alcaldia.

Així, en les eleccions del 1991, l'Alcaldia canviava de persona i deixava d'estar associada a la família que havia portat el timó de la política municipal en les últimes dècades. En aquelles eleccions hi va haver la participació més alta enregistrada al poble. Un 89'2% dels electors va anar a votar i va donar suport a la candidatura d'independents que es presentava amb les sigles del *Partit dels Socialistes*. En aquells quatre anys potser va ser quan més es va parlar de política pel poble. Però arribat l'any 95 es va tornar a entrar en una etapa monocolor. Montserrat Bonmatí i el seu equip no es presentaven i quedava únicament la llista encapçalada per Joaquim Vilanova. Però en aquesta ocasió, amb un exercici espectacular de transfuguisme, canviaven les sigles amb les quals s'havien presentat el 91 -PSC- per les de *CiU*, tot i que sempre s'han autodefinint com a *independents* i cap dels seus membres ha tingut carnet polític. Això es va reflectir a les urnes, on es va registrar la participació més baixa de tots els comicis municipals celebrats des del 1979. Només votava un 66'8% i d'aquests, un 27'8% expressava el seu rebuig a la candidatura amb vots en blanc o nuls. Així, Joaquim Vilanova té en el seu haver guanyat les municipals més concorregudes i també haver rebut el vot de càstig més gran dels darrers vint anys.

Després d'aquest escuet recorregut pel que han estat les diferents eleccions municipals a Bellcaire, encara falta per veure quantes candidatures hi haurà el mes de juny vinent. Tot sembla indicar que com a mínim hi haurà una candidatura d'ERC, encapçalada per J. M. Font. L'actual alcalde, Joaquim Vilanova, de moment es mostra molt desanimat, però encara no hi ha dit el no definitiu. No sembla pas que, a hores d'ara, aparegui algun altre grup que presenti la seva candidatura, si bé fins ben bé un mes abans de les eleccions hi ha termini per presentar una llista. ■

ABEL FONT

Primer ple de Joaquim Vilanova com alcalde el 1991. (Foto: J. Bellapart)

Miting del PSC en la campanya del 1991. Va ser el més multitudinari d'aquests últims 20 anys. (Foto: J. Bellapart)

XAVI INVERSIONS, S. L.

CONSTRUCCIONS

Carrer del Molí, 54
Tels. 972-78 81 11 i 908-43 37 59
Fax. 972-78 81 11

17141 BELLCAIRE D'EMPORDÀ

Cartes de lectors

Llistes

Recollint la demanda del Sr. alcalde a l'últim "Castell", us assabentem que un grup de persones capacitades i que estimem el poble, treballem per fer una llista a les properes eleccions municipals del mes de juny, per tal de "donar vida i sentir" a l'Ajuntament.

Als interessats en afegir-se al nostre projecte us convidem a una reunió el dia 15 d'abril a les 10 del vespre, a la sala d'actes de l'Ajuntament per parlar-ne.

JOSEP M. FONT i TEIXIDOR
Bellcaire, 10 de febrer de 1999

Totes les candidatures 1979-1999

1979

Candidatura d'Independents (193 vots, 4 regidors)

Montserrat BONMATÍ BOXA

Narcís FONT GARRIGA

Narcís CAMPS VILÀ

Miquel BARNOSELL TORRENT

Jaume AUPÍ VILÀ

Pere DANÉS JUNQUÉ

Serafina SABRIÀ BAHÍ

Miquel VILAPLANA PLANAS

Francesc CÁNDIDO DURAN

Agrupació d'electors "Entesa de Bellcaire" (83 vots, 2 regidors)

Manel MASPOCH ILLA (dimiteix el 20/8/82)

José HERNÁNDEZ MORILLAS

Joan VIÑAS POUS (dimiteix el 25/10/81)

Rafael ESPADA MAIRELES

Narcís FÀBREGAS GUSÓ (pren possessió el 22/3/82)

Dolores CABRERA IZQUIERDO

Josep VILÀ GUDAY

Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE) (40 vots - 1 regidor)

Silvino MARTÍNEZ MARTÍNEZ - Independent (dimiteix el 2/10/81)

Gabriel HERRERA SAAVEDRA - Indep.

Pere SOLÉS BATLLE - Indep.

Mercè VALLVÉ BERGADÀ - Indep.

Josep M. VAQUERO TEIXIDOR - Indep.

Josep M. FONT TEIXIDOR - Indep. (prèn possessió el...)

Josep BONANY PRIM - Indep.

Antonio ARREBOLA GÓMEZ - Indep.

Dolors CAPDEFERRO ESTRUCH - Indep.

Cartes de lectors

L'endemà de la gravació

La tramuntana, la fred, el sol i la lluna plena, la pedra del castell-palau de Bellcaire i la seva capella, *Bitayna* i tota la gent que ha col·laborat en la gravació de la música de *Bandera de Catalunya*, s'han unit, en una confluència d'energies poc freqüent i emocionant, per reflectir sonorament la vitalitat i la força de l'espectacle creat per l'Esteve Albert ara ja fa vint-i-un anys.

El que vaig viure i sentir ahir a la tarda, mentre la gent de Bellcaire anava arribant a la capella, mentre gravàvem l'himne i, al final, en adonar-me que tota la feina de la presa de so pel disc ja estava llesta, és difícil d'expressar amb paraules. Una "ampla abraçada" ho faria millor.

Són molts anys de *Bandera*: d'assaigs freds i de representacions esventades, d'anades i vingudes, de canvis ràpids de vestuari i, moltes vegades, de desorientació i desconcert entre bastidors, i de no saber ben bé què hi pintava jo, allà al mig. Les mostres d'afecte i acolliment que la gent de *Bandera* m'ha expressat, en aquests dies de la gravació, i el brillar dels seus ulls mirant-me, quan els dirigia la tonada de *Bandera de Catalunya*, ha estat la millor recompensa. Aquest disc, hagi quedat com hagi quedat, és també un fruit meravellós que la vida em dona i del qual me'n sento profundament orgullós. Tots els qui d'una manera o altra hem fet possible aquests vint anys de *Bandera de Catalunya*, ens n'hem de sentir orgullosos. Com un somni que es fa realitat perquè molts més en gaudeixin.

Està clar que res de tot això no hauria succeït sense

l'Esteve Albert. Tampoc sense la Maria Dolors Masferrier. En tot moment els he tingut presents, desitjant fer-los contents i que ell, sigui on sigui, accepti els resultats del nostre modest treball i que en disculpi els defectes i mancances que segur que té.

La veritat és que no sé si n'estaria content (els qui el vàreu conèixer ja sabeu com era). En tot cas, jo no puc evitar de sentir un gran agraïment a la vida per haver tingut la sort de topar-me amb l'Esteve Albert quan jo "ple de fosca i solitud", -amb paraules seves- no sabia en quina direcció orientar la meua vida. I això va ser precisament aquí, a la plaça del castell de Bellcaire, un dia de la setmana santa de l'any 1984, ara farà quinze anys, en un assaig de *Bandera de Catalunya*.

Aquell dia, en donar-me la partitura de *Tant m'abelís* per veure si era capaç de cantar-la l'endemà, començava, sense que jo me'n adonés, un camí que ens ha portat fins aquest disc. El que aquest disc pugui aportar a l'Empordà, a Catalunya i a la societat dels nostres temps, és cosa que no sabem i que ja es veurà. El que sí tinc clar, és que, seguint la iniciativa, l'empenta i la lucidesa de l'Abel i la Mercè Font, incansables àngels de la guarda de l'obra, calia fer-lo. Bellcaire i l'Esteve Albert se'l mereixen.

Visca *Bandera de Catalunya*! Llarga vida a *Bandera de Catalunya*!

RAMON MANENT i FOLCH
Vic, 1 de febrer de 1999

1983

Convergència i Unió (CiU) (208 vots, 5 regidors)

Montserrat BONMATÍ BOXA - Indep.

Narcís FONT GARRIGA - Indep.

Narcís CAMPS VILÀ - Indep.

Jaume SABALLS CALDERÓ - Indep.

Jaume AUPÍ VILÀ - Indep. (fins el 12/9/86)

Immaculada PUIG FÀBREGAS - Indep. (des del 4/2/87)

Pere DANÉS JUNQUÉ - Indep.

M. Teresa MERCADER SUBIRÀ - Indep.

Miquel VILAPLANA PLANAS - Indep.

Unitat i Progrés Municipal (UPM) (94 vots, 2 regidors)

Josep M. FONT TEIXIDOR - UPM (fins el 26/3/84)

Joaquim ALSINA ROS - UPM

Josep BONANY PRIM - UPM (des del 5/6/84)

M. Carme BARCELÓ GIFRE - UPM

Mercè BRUGUÉS PUJOL - UPM

Pere PUIG PARALS - UPM

Mercè VALLVÉ BERGADÀ - UPM

M. Dolors CAPDEFERRO ESTRUCH - UPM

1987

Convergència i Unió (CiU) (264 vots, 7 regidors)

Montserrat BONMATÍ BOXA - Indep.

Narcís FONT GARRIGA - Indep.

Narcís CAMPS VILÀ - Indep.

Carles GIFRE i QUER - Indep.

Lluís SALLERAS ISERN - Indep.

Jaume SABALLS CALDERÓ - Indep.

Pere DANÉS i JUNQUÉ - Indep.

Suplents: M. Teresa MERCADER SUBIRÀ (Indep.), Immaculada PUIG FÀBREGAS (Indep.), Miquel VILAPLANA PLANAS (Indep.).

1991

Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE) (241 vots, 5 regidors)

Joaquim VILANOVA i JUNQUÉ - Indep.

Joan FONT i POUS - Indep.

Francesc PUJOL i BOIRA - Indep.

Miquel FONT i POUS - Indep.

Emília ALABAU i ALSINA - Indep.

Miquel BARNOSELL i TORRENT - Indep.

Martí FÀBREGAS i GUSÓ - Indep.

Suplents: Pere SOLÉS i BATLLE (Indep.), Josep BELLA-PART i VALLVÉ (Indep.), Mercè BRUGUÉS i PUJOL (Indep.).

Convergència i Unió (CiU) (124 vots, 2 regidors)

Montserrat BONMATÍ i BOXA (CDC)

Jaume SABALLS i CALDERÓ - Indep.

Narcís FONT i GARRIGA - Indep.

Narcís CAMPS i VILÀ - Indep.

Carles GIFRE i QUER - Indep.

Lluís SALLERAS i ISERN - Indep.

Socorro VÍLCHEZ i IZQUIERDO - Indep.

Suplents: Pere DANÉS i JUNQUÉ (Indep.), M. Carme FONT i ROURA (Indep.) i Miquel VILAPLANA i PLANAS (Indep.).

1995

Convergència i Unió (CiU) (206 vots, 7 regidors)

Joaquim VILANOVA JUNQUÉ - Indep.

Joan FONT POUS - Indep.

Emília ALABAU ALSINA - Indep.

Miquel FONT POUS - Indep.

Jaume AUPÍ VILÀ - Indep.

M. Carme BARCELÓ GIFRE - Indep.

Josep BELLAPART VALLVÉ - Indep.

Suplents: Josep CUSTALS CUTRINAS (Indep.), Martí FÀBREGAS GUSÓ (Indep.) i Eduard TORRENT GUÀRDIA (Indep.).

Nota: en negreta, els candidats que han estat escollits regidors en cada mandat.

Roura Gusó, S.C.

FARRATGES • ADOBS • CEREALS

C/del Molí. 12

17141 - BELLCAIRE D'EMPORDÀ

Tel: 972 78 81 31

ÒPTICA L'ESCALA

Ulleres graduades i de sol
Lents de contacte
Audiòfons
Accessoris òptics

C. Maranges, 13 - Tel. 972 77 09 86
17130 L'ESCALA

EXCAVACIONS

font s.l.

Mas Pantaleó - Tel: 972 78 81 38
BELLCAIRE D'EMPORDÀ

Resultats electorals 1979-1995

1979		1991	
Cens electoral	384 electors	Cens electoral	419 electors
Vots emesos	326 vots (84'8%)	Vots emesos	374 vots (89'2%)
Abstenció	58 electors (15'1%)	Abstenció	45 electors (10'7%)
Candidatura d'Independents	193 vots (59'2%)	PSC	241 vots (64'4%)
Entesa de Bellcaire	83 vots (25'4%)	CiU	124 vots (33'1%)
Partit dels Socialistes	40 vots (12'2%)	Nuls	7 vots (1'87%)
Nuls	6 vots (1'84%)	Blancs	2 vots (0'53%)
Blancs	4 vots (1'22%)		
1983		1995	
Cens electoral	368 electors	Cens electoral	428 electors
Vots emesos	313 vots (85%)	Vots emesos	286 vots (66'8%)
Abstenció	55 electors (14'9%)	Abstenció	144 electors (33'6%)
CiU	208 vots (66'4%)	CiU	206 vots (72%)
UPM	94 vots (30%)	Nuls	44 vots (15'3%)
Nuls	5 vots (1'59%)	Blancs	36 vots (12'5%)
Blancs	6 vots (1'91%)		
1987			
Cens electoral	387 electors		
Vots emesos	264 vots (68'2%)		
Abstenció	123 electors (31'7%)		
CiU	224 vots (84'8%)		
Nuls	16 vots (6'06%)		
Blancs	24 vots (9'09%)		

Cartes de lectors

Paraula de Bellcairencs

Ya hace más de diez años que tuvimos la suerte de escoger una pequeña morada en aquel pueblo tan tranquilo y bonito llamado *Bellcaire d'Empordà*. Eso fue para poder aprovechar la temprana primavera que nos hace tanta falta en nuestra lejana comarca de la Mancha.

Después de haber apreciado el clima de Catalunya, donde solíamos pasar las vacaciones desde el año sesenta y ocho, de Valencia hasta Barcelona, pasando por Tarragona... y la compra de un piso aquí, nos hizo descubrir a la gente de un pueblo. No se trata de la gente cosmopolita y ruidosa de los veraneantes de la costa, sino la gente verdadera que tiene sus raíces en esta tierra, rica de historia y de cultura tradicional. *Poc a poc*, como se dice aquí, aprendimos a conocer algunas cosas a través de *El Castell*: la historia del puente Morós, debajo del cual viven carpas estupendas; la historia de la capilla

de Sant Joan, la albañilería de la cual, en el lado norte, hecha como espinas de peces me dejó siempre asombrado, ya que conozco una capilla de la misma albañilería unos 1200 km más al norte.

También conocimos a los vecinos y a todo un pueblo que sabía aún ser alegre en la celebración de sus fiestas, tal como la Diada Nacional, donde pudimos compartir el arroz con los *bellcairencs*, e intentar unos pasos de sardana bajo la mirada crítica del maestro Joan Font, animador del día!

Por todas estas cosas queremos dar las gracias a la suerte o a los dioses, si existen, por haber conocido aquel pueblo y sus moradores. *Visca Bellcaire!*

FRANÇOIS COËPEL
Carrer Tramuntana, 16.

“Si us adonéssiu del que esteu fent, no en faríeu una, sinó quatre, de representacions”

Va néixer a Barcelona ara fa 47 anys, viu a Vic i ja fa uns quinze anys que canta a *Bandera de Catalunya*. A partir dels cants de l'obra es va anar engrescant en diferents projectes musicals fins arribar a poder dedicar-s'hi professionalment. Gran defensor de la figura d'Esteve Albert i de l'existència d'espectacles com *Bandera*, obra que si no es coneix més és “per falta d'autoestima”, diu. Amb la seva formació actual, *Bitayna*, ha estat la peça fonamental del CD que s'ha editat aquest any. En aquesta entrevista ens explica com va arribar a Bellcaire i parla del que és i podria ésser *Bandera de Catalunya*.

Com vas conèixer l'Esteve Albert?

Jo el vaig conèixer a Bellcaire, a *Bandera de Catalunya*, gràcies a la Paquita Saballs, amb la qual feiem teatre a l'Escala. Me'l va presentar com un home estrany que venia a Bellcaire i feia una cosa que li semblava que a mi m'agradaria. Això devia ser cap a l'any 84.

Per a tu, l'Esteve Albert seria el punt de sortida cap a la música?

L'Esteve Albert seria per mi com un gurú. Em va fer agafar consciència de les meves possibilitats artístiques. Jo les tenia, però aparcaades i no les valorava gaire. Ell em va obrir els ulls a mi mateix. Em va anar animant a fer coses.

Quan comences a cantar a l'obra vivies a l'Escala. Què hi feies llavors?

Em sembla que llavors estava despatxant al bar del CER. A l'Escala hi havia arribat el 77 per uns amics de Barcelona que havien fet les cortines de macramé de La Lluna. Imagina't! I en Paco de La Lluna i en Roca em van oferir de cantar per animar les nits turístiques de l'Escala. Vaig venir, doncs, a cantar, allà en una taula d'un racó, que ni em pagaven, em donaven costelles a la brasa per sopar i para de comptar.

Abans de dedicar-te professionalment a la música havies fet molts oficis...

Sí... havia començat fent de porter al Gato Negro... Sortia de l'atur, portava dos anys aturat a Barcelona, combinat amb una depressió. A la Lluna vaig fracassar. Això sí, vaig fer amics. Vaig tornar a

Barcelona i al cap de dos hiverns vaig tornar. Al final de l'estiu, em va sortir la temporada de la poma i va ser quan vaig decidir no tornar a ciutat. A Barcelona no hi tenia res, hi havia estat tres anys treballant en un hospital psiquiàtric, que és una de les raons per les quals em vaig cremar molt... havia deixat una carrera de medicina penjada... o sigui, només hi tenia mals records. En canvi, aquí se'm brindava, una tardor, un sol, una llum, una tramuntana... jo no havia viscut mai tot un any fora de la ciutat. I va ser el que em va fer quedar.

D'aquesta arribada a l'Escala com a fugida de Barcelona, com s'arriba a la professionalització com a músic?

La professionalització jo la situo amb l'Oreig de Mar, d'havaneres. Això era molt paral·lel amb la coneguda de l'Esteve Albert, cap a l'any 85. Amb l'Esteve Albert estàvem muntant el desembarc dels grecs a Empúries i em va arribar en Xavi Falgarona per cantar amb l'Oreig de Mar.

L'Esteve Albert, a banda de *Bandera de Catalunya* t'havia engrescat en altres projectes.

Em va voler engrescar en moltes coses... Vam intentar el desembarc dels grecs a Empúries, que el vàrem fer! Va ser un gran desastre, però ho vam intentar! També hi va haver “Les roques i el mar”, basat en una novel·la de Salvador Espriu, al moll romà d'Empúries i “Ifigènia”, en una part central de les ruïnes, que ja no es va arribar a fer mai. Aquesta va acabar amb

un assaig on no ens enteníem ni a tiros, ni amb ell, ni amb els actors, ni amb la gent ni amb res... I de cop i volta va passar un estol d'ocells amb una formació perfecta. I l'Esteve Albert diu: Calleu!!! Mireu!!! Es va fer un silenci sepulcral, tots vam quedar de pedra, com dient: Aquests que no han estudiat res, no han assajat res... ho fan millor que vosaltres, que teniu tantes pretensions!!! I allà es van acabar els assajos d'Ifigènia.

De porter al Gato Negro, cantant a la Lluna, grans muntatges a Empúries combinats amb *Bandera de Catalunya*, havaneres amb l'Oreig de Mar... Com s'hi arriba a Bitayna?

És culpa de la M. Dolors Masferrer, que és una persona important. Perquè conèixer a l'Esteve Albert vol dir també conèixer a la M. Dolors Masferrer. Ella té una manera especial de cantar, molt natural, de molt bon gust, d'una gran senzillesa, però amb un gran poder comunicatiu... I a més és un repertori que ella i l'Esteve havien anat recollint per l'Alt Urgell, Andorra o Pirineu en general. Me'l passen i quedo parat de veure que hi ha aquest material tan bonic, amb el qual m'hi identifico ràpidament. Amb aquest repertori neix la necessitat de cantar aquell material. Paral·lelament a això jo estava treballant amb en Xavier Ballesteros de Belcaire. I un dia se m'acut d'ajuntar les dues coses. I creem un grup que es diu Cantus firmus que es podria considerar com l'origen de Bitayna. També és molt important tot el repertori de música medieval que aprenc a *Bandera de Catalunya*.

Què passa quan entres a *Bandera de Catalunya*?

Jo arribo a la plaça un dia, l'Esteve Albert em dona una partitura d'una cançó de trobadors. Era el Tant M'abelís. "Té, llegeix-te això, mira què et sembla." I l'endemà jo els ho canto i... ja tinc paper! I ja hi vaig ser posat. Només hi vaig faltar l'any 90, quan me'n vaig a viure a Vic. Ningú no em va dir res, va passar la Setmana Santa, jo no em vaig moure i ningú no es va moure. Que tinc entès que va cantar l'Esteve Albert... i va anar com va anar! L'any següent em va venir a buscar altre cop, i fins ara...

Què és *Bandera de Catalunya*?

És un espectacle a l'aire lliure que té un protagonista principal que és la façana del castell-palau de Belcaire. En aquest espai, un senyor amb molta imaginació i amb molts coneixements va muntar-hi una obra teatral amb un rerefons històric de les lluites feudals de l'edat mitjana i la desaparició del comtat d'Empúries davant la monarquia. És un muntatge interpretat per la mateixa gent del poble, considero d'una manera exemplar, i que estaria molt bé que molts pobles tinguessin la seva representació en un lloc emblemàtic com aquest. També té un rerefons turístic, és evident, perquè l'Esteve Albert sempre havia copiat aquest tipus d'espectacle tan habitual al sud de França, que són atractius, que parlen de coses del lloc... I és una cosa que va creixent, que va canviant amb el temps. És a dir, és una tradició nova, com una Passió, però inventada ara.

"Tinc una guitarra, una flauta, faig cançons... m'agrada el teatre. Però... no sóc un trobador". (Foto: R. Manent)

Perquè creus que s'ha mantingut aquests vint anys?

Perquè té molta força, perquè té uns continguts completament arrelats a la manera de ser del país i això és el que té més força del món.

Si té tanta força, perquè s'ha tardat vint anys a editar el llibre i a gravar el CD?

Perquè estem en un país molt desorganitzat, molt desunit i en un temps molt caòtic, molt decadent. Tothom va a la seva, la gent és molt individualista... Això és una història èpica i l'èpica a Catalunya està molt passada de moda.

I té futur, si està tan passada de moda?

És clar que en té. És que, a veure, no ho sé si té futur! El futur depèn de nosaltres i nosaltres li hem de donar el futur... No ho sé...

L'Esteve Albert n'havia iniciat molts de muntatges d'aquest tipus arreu de Catalunya. I quasi tots es feien un moment, una època puntual i prou.

Bé, aquí... s'ha de parlar dels pessebres vivents. A Catalunya no hi hauria cap pessebre vivent sense l'Esteve

Albert. Com és que a tots els pobles es fan pessebres vivents i ningú no es qüestiona el seu futur? També és una cosa passada de moda, a veure, més passada de moda que la religió i la història de Nadal i tot això... però funciona! Per què? Jo crec que és aquest arrelament, aquesta vinculació amb una realitat històrica profunda. I el pessebre vivent està muntat amb la idea que tot el conte de Nadal estigui integrat en la natura, que era l'altra gran passió de l'Esteve Albert.

Per tant, té futur?

Sí, home!

Quin paper hi ha jugat Bitayna a *Bandera de Catalunya*?

La veritat és que molt, no! Cal diferenciar, però, dues èpoques. En la primera, amb aquell grup que portàvem flauta travessera, guitarra, xelo... no ens vam integrar en l'espectacle. No es pot anar a *Bandera* amb faristols, agulles, llumetes... Però amb l'aportació d'ara em sembla que sí que ho estem encertant. En primer lloc perquè l'equip que tinc és molt més sensible, més receptiu, ho ha entès. I ens proporciona un material del qual n'aprenem molt com a grup i fins i tot com a individus, com a músics. Ara s'ha enriquit molt l'obra amb instruments antics i amb una estètica entre el popular i l'antic, un terreny on jo sempre m'hi he trobat molt bé.

Quan aquesta entrevista surti publicada, el CD ja haurà sortit al carrer. Com el definiries aquest treball?

Jo ja l'he sentit. El trobo molt divertit perquè és molt variat. Potser la gent no l'escoltarà més de dues vegades. Però les dues vegades que l'escoltarà s'ho passarà bé, si té una mica d'obertura d'esperit i té ganes de conèixer la part musical de l'obra. A mi, d'una banda, em fa feliç veure tres textos de l'obra dits amb la mateixa veu de l'espectacle. Això no és musical, però, per exemple, sentir el discurs del rei escrit per l'Esteve Albert és fantàstic. Jo sempre reivindico la figura de l'Esteve Albert. Encara ens fa falta gent com ell! L'altre dia, parlant amb en Vidal Gayolà comentàvem que tot el que deia i feia l'Esteve Albert, tot just ara està començant a sortir.

Per què?

Perquè en el temps que ell ho deia no hi havia sensibilitat per a aquestes coses. La idea del turisme arrelat a la cultura, tot just ara s'està entenent. Llavors, l'afany de fer calés era molt superior a entendre què s'havia d'oferir a la gent. Ara això està passant amb el Tocasons, El ball d'en Serrallonga, la festa del comte Arnau de Sant Joan de les Abadesses, el festival Terra de Trobadors de Castelló d'Empúries... Totes aquestes coses que volen ser un emblema de la població, era el projecte de l'Esteve Albert. Ell tenia la dèria de reconstruir culturalment Catalunya. Un país que es va destruir amb la guerra. Tothom que valia una mica se'n va anar, ell mateix els havia ajudat a

travessar la frontera. Ell sabia que la gent bona era fora i anava veient que aquí no quedava res. Un dels canals que ell proposava era això, anar muntant espectacles d'aquests... I això és el que ara està funcionant.

Per acabar la trilogia, l'any vinent es vol fer el vídeo. Pot ser interessant?

Estem en un món on la difusió pels mitjans audiovisuals és important. Aquí, l'única cosa que falla és l'autoestima dels belcairencs! Si us adonéssiu del que realment s'està fent, no en faríem una, sinó quatre de representacions. A veure, quantes se'n fan de passions? Que és més fluix que la Passió això? No! De concepte, no! Els mitjans són una mica precaris, és cert, falta una mica de rigor. Però sobretot falta una mica de fe, de creure-hi. El que va fer l'any passat amb el llibre ja era importantíssim. Si et presentes a TV3 amb el llibre i el Cd, ho entendran molt millor. I si hi afegim el vídeo, doncs, complet!

El disc s'ha gravat a Belcaire, les mesclades s'han fet a Tortosa, tu vius a Vic, les còpies i edició del llibret s'han fet a Barcelona... És un disc global de país...

Sí, és veritat. En un fragment de la cançó de les Corts diu "hi acuden gent de totes bandes, des de l'Ebre al Rosselló..." Quan era a Tortosa, fent les mesclades, jo pensava: ho estem fent igual que a l'obra! A Catalunya estem com molt apretats, molt oprimits per tot un seguit de coses que no són nostres, no sé altra manera de dir-ho. I la identificació no va per grans majories als llocs, que no ho som mai. Però en canvi, per dispersió i amplitud sí que hi ha la mateixa sensibilitat. Jo m'entenc més bé amb aquesta gent de Tortosa que he treballat, que no pas amb molta gent de Barcelona. I això em passa igual amb gent del Pallars, de València, del Rosselló, de Mallorca... I aquí arribem a l'èpica aquella que deia. Jo crec que ens falta una mica de sentit èpic de la Catalunya única, no? Una anècdota: Avui un tècnic de so em comentava: "A Catalunya ens faria falta un grup catalanista nazi, que arrossegés molta gent, que tingués molta força, ben fatxa, ben nazi" Per què? "Perquè llavors es podria ser català sense que t'acusin de nazi". És clar, ara sembla que només anomenar Catalunya, ja arronsen el nas.

En Ramon Manent és un trobador del segle XX?

No, no ho sóc. Jo l'única cosa que vull és estar bé on estic. Vull trobar-me a gust al màxim de llocs possibles. Sí, tinc una guitarra, una flauta, faig cançons... m'agrada el teatre. Però... per ser un trobador... Els trobadors eren uns grans creadors, que creaven a partir de res... Van inventar la poesia mare de totes les poesies... I pràcticament tenien una llengua que acabava de néixer... I, sobretot, tenien un senyor que els pagava un sou cada mes, i els tenia allà tocant... ■

ABEL FONT

Principals acords del Ple de l'Ajuntament dels darrers mesos

Ple del 27 de novembre

S'acorda sol·licitar, vist l'ofertament del Consell Comarcal, els serveis de l'equip de neteja, desbrossament i adequació d'espais susceptibles de ser inundats. Aquests treballs es duen a terme, mitjançant la contractació de treballadors desocupats per mitjà d'un conveni entre el Consell Comarcal i el Departament de Treball.

S'informa que, donades les altes de matriculació que s'han registrat darrerament a l'escola, aquesta disposarà d'un mestre més el curs vinent. Per part de l'Ajuntament s'està disposat a donar tot el suport que calgui per tal de fer realitat aquesta possibilitat. Si cal, es portaran a terme les obres d'acondiament que necessiti l'Escola.

Ple del 18 de desembre

S'aprova el pressupost municipal per a l'any 1999. Anivellat en concepte d'ingressos i despeses, és de 45 milions de pessetes. Desglossat en les diferents partides, el podeu veure en el quadre 1 d'aquesta secció d'informació municipal.

Ple del 29 de gener

Liquidació del pressupost de l'any 1998:

Caixa a 1/1/98	18.501.528' -
Ingressos totals 1998	38.477.541' -
Despeses totals 1998	44.812.682' -
Caixa a 31/12/98	12.166.387' -

En el mateix ple, se sol·licita al Departament de Governació de la Generalitat, a la Direcció General d'Administració Local, l'agrupació del municipi de Bellcaire amb el d'Ullà pel que fa al manteniment comú de la secretaria-intervenció.

Ple del 26 de febrer

Sol·licitud de subvencions a la Diputació de Girona. Se'n sol·licita una per ajudar a finançar les despeses de publicació de la revista *El Castell*, de publicació trimestral, per l'import màxim possible. En concepte de petites ajudes per obres de manteniment o acondiciament d'infraestructures municipals se sol·licita també la màxima ajuda possible, fins a un milió de pessetes per a les obres

de pavimentació de l'accés sud del casc urbà. I se'n sol·licita una tercera per a la instal·lació d'hidrants a la placeta del carrer Major i al mateix carrer al final del camí dels Segalars, subvenció que està estipulada en un màxim de 250.000' -.

S'aprova el pressupost presentat per l'empresa Excavacions Font S.L. per a la pavimentació de l'accés sud del casc urbà. Aquest pressupost preveu portar a terme l'escarriat i anivellació del terreny, col·locació de rigola per protecció de l'arbrat i pavimentació amb aglomerat asfàltic en calent de 8 cm d'espessor. El pressupost és de 3.400.000' -pessetes.

Es dona coneixement de la conformitat de la delegació territorial del Govern a Girona pel canvi de destinació de l'assignació de l'obra inclosa dins el Pla d'Obres i Serveis per a aquest 1999. Inicialment estava previst que es fes l'aparcament municipal de l'entorn de l'església de Sant Joan i es destinaria finalment al projecte de tancament i adequació de l'entorn de les dependències municipals a l'edifici de la carretera, entre el triangle que formen la carretera de l'Escala, el carrer Molí i la travessia del Molí. El pressupost total d'aquest projecte és de 17.530.159' - ptes., del qual la subvenció assignada pel Pla d'Obres és de 10.841.299' - ptes. La diferència, 6.688.860' - ptes, es cobrirà amb aportació municipal. La contractació i seguiment d'aquesta obra es delegarà al Consell Comarcal del Baix Empordà.

S'aprova el projecte de reforma i redistribució dels equipaments de les actuals oficines municipals. El projecte ha estat redactat pel tècnic municipal d'urbanisme i serà executat directament per l'Ajuntament pel sistema d'administració directa. Es deixa per a una altra sessió l'aprovació del pressupost.

Escola: es confirma, a partir de les conclusions d'una reunió del Consell Escolar, que en el curs 99/2000 hi haurà un mestre més a l'escola, donat el creixement de les matriculacions. També s'informa que està previst connectar l'ordinador a Internet a través d'un conveni amb el Departament d'Ensenyament.

Pressupost 1999

Despeses	Ingressos
Personal funcionari	Rústega .....
Personal laboral	Urbana .....
Personal eventual	Impost Activitats Econòmiques .....
Mutualitats i seguretat social	Impost vehicles .....
Reparacions, manteniments i conserv.	Cementiris .....
Edificis i dependències	Obertures .....
Material i subministres	Llicències d'obres .....
Escoles, manteniment i conservació ..	Escombraries .....
Energia elèctrica i enllumenat	Sanejament i mosquits .....
Servei d'aigües	Servei d'aigües .....
Anuncis, subscripcions i public.	Aprofitaments mitjans .....
Cultura, festejos, lúdics... ..	Apremis .....
Contractes serveis manteniment	Activitats culturals .....
Estudis i projectes tècnics	Imprevistos .....
Despeses representació	Fons Cooperació Local .....
Serveis sanitaris i assistencials	Subvencions .....
Subvencions entitats locals	Inversions i Pla d'Obres .....
Inversions	Interessos .....
Despeses financeres	Lloguer Local Social .....
Total despeses	Total ingressos .....

Perruqueria
BRIGITTE UNISEX
C/ Major, s/n, baix
Tel. 972 78 84 23
BELLCAIRE D'EMPORDÀ

LOCAL SOCIAL
ENTREPANS
TAPES variades
Ctra. Albons, s.n
Tel. 972 78 84 91 17141 BELLCAIRE d'Empordà (Girona)

GRANETS MONTGRÍ, S.L.
PISCINES - MANTENIMENTS MOBILIARI JARDÍ
Tel. i Fax: 972 78 85 40
Ctra. Torroella Montgrí a l'Escala (al costat gasolinera)
17141-Bellcaire d'Empordà

Queviures TABACS
Pepita Bahí Gatius
C/ del Molí, 16 - Tel: 972 78 81 30
BELLCAIRE D'EMPORDÀ

De Nadal al Xino-xano

Hem passat un nou canvi d'any. I com sempre, a Bellcaire ho vam viure amb les típiques celebracions. Començant amb l'Encant de les Ànimes, que va obtenir una bona xifra de donatius; passant per la visita de ses majestats els tres reis mags de l'orient i també amb la quina. Una Quina que era organitzada conjuntament entre l'APA del col·legi i el F.C. Bellcaire. Tot i que es va enregistrar una afluència de gent superior a la de l'any passat, encara no som poble de quines. Els ingressos hauran fet prou bé a les dues entitats que ho organitzaven, però no haurà pas estat una cosa extraordinària. Respecte a l'any passat, ha desaparegut una activitat. Si bé només s'havia fet un cop, segur que algú l'haurà trobada a faltar. Parlem de la cantada de caramelles. La Coral s'ha prèns un any sabàtic i sembla que els esforços van per altres bandes.

El 15 de març passat es va fer una interessant xerrada sobre plantes medicinals. Per un acte com aquest, l'assistència fou prou interessant, entre 20 i 25 persones. La xerrada es va fer a la sala de plens de l'Ajuntament i tots els assistents van coincidir a dir que va ser molt interessant.

El mateix mes de març es va tornar a fer el sopar de dones. Aquest any van anar a sopar al «xino» de Girona i després, les més atrevides, van acabar la festa anant a ballar.

Per Pasqua, hem comptat amb les activitats que ja s'han convertit en tradicionals en els últims vint-i-un anys. El divendres, Bandera de Catalunya, i el dilluns la marxa popular del xino-xano i cames ajudeu-me. El bon temps va ajudar a fer que Bandera de Catalunya aconseguís tot un rècord d'assistència, amb la plaça plena de gom a gom. La marxa, que es va celebrar també en un matí plenament primaveral, va comptar amb uns 300 participants.

L'arribada dels tres reis mags com sempre seguida per un nombrós públic. (Foto: J. Bellapart)

El bon temps va afavorir que per Bandera de Catalunya la plaça mostrés aquest esplèndid aspecte. (Foto: J. Bellapart)

Enguany es recuperava la ruta de la Muntanya Gran, una de les més boniques de les que s'han fet mai. Tothom va coincidir en dir-ho, tot i que per alguns hi ha trams molt difícils.

Fins i tot el club de futbol de Bellcaire va organitzar una activitat aquesta Setmana Santa passada. El mateix dilluns de la marxa, el camp de tir del Puig va acollir una nova tirada al plat. També en aquest cas, el fantàstic dia que va fer va afavorir que aquesta tirada fos ben reeixida.

Durant tot l'hivern, un any més s'han estat celebrant les activitats de manteniment per a adults, manteniment per a la gent gran, curs de balls de saló, curs d'anglès i natació per a adults a la piscina de Palafrugell; una sèrie d'activitats organitzades des de l'Ajuntament i que van agafant la seva solera.

En el moment de sortir al carrer aquesta revista ja s'haurà celebrat també l'arrossada de Bandera de Catalunya. Estava programada per al passat diumenge 11 d'abril. Esperem que hagi tingut la resposta desitjada. Pel que fa a aquest muntatge escènic, també està programada una excursió per al diumenge 25 d'abril. Aquest any es visitaran les mines de sal de Cardona, es farà un bon dinar i després una sessió de teatre a Barcelona.

Dins del mes de maig es preveu que se celebri una festa d'aniversari de casats. Serà el diumenge 2 de maig i hi són convidades totes aquelles parelles que enguany celebrin entre els 25 i 30 anys de casats. La festa consistirà en una missa amb acompanyament musical d'en David Pellicer i la Cecília Barnosell, dinar al Local Social i ball. Actualment, al poble hi ha vint parelles casades a Bellcaire dins dels anys de celebració i trenta parelles de bellcairencs casades fora també dins dels anys esmentats. Tan sols una setmana després, el 9 de maig, és el dia de celebració de la primera comunió. I a finals de mes, el diumenge 30, trobada sardanista infantil, que enguany canviarà de data, ja que fins ara s'havia celebrat sempre el primer de maig. ■

La venda d'entrades va ratllar el 100%. (Foto: J. Bellapart)

La sardinada sempre posa un punt i final prou gustós a la marxa del Xino-xano. (Foto: A. Font)

INSTAL·LACIONS I
ELECTRODOMÈSTICS

ALSINA

C/ Esteve Baguer, 8
Tel. 972 78 81 58
BELLCAIRE D'EMPORDÀ

ESVI

CELLER CANTALLA

VINS I LICORS

BELLCAIRE D'EMPORDÀ

Papereria tècnica

Pergamí

Rda. Pedró, 10/12 - Local 1 - Tel. i Fax: 972 77 27 50
17130 L'ESCALA (Alt Empordà)

Podrem pintar l'església?

Benvolguts, som molts els qui voldríem que l'església parroquial fos pintada. M'ho ha dit molta gent, del poble i de fora; i entre aquesta gent recalco la del col·lectiu de dones que setmana rere setmana la netegen. Gràcies a aquest col·lectiu Belcaire té el temple net i adornat. Tant si es tracta dels actes de culte normals, com quan ve una urgència o simplement quan hi entrem per qualsevol causa, plau trobar-lo a punt. Llàstima, però, que la seva pintura està tan deteriorada.

Al temple hi acudim principalment a Missa, a les primeres comunions, als bateigs, als casaments, als enterraments, a les festes... S'hi fan concerts... Està obert a activitats del poble, com *Bandera de Catalunya*... També moltes vegades obrim la seva porta al turista o visitant que ho demana.

Que bonic que seria veure'l ben digne, com les cases arreglades! Crec que el nostre temple és un bé de tots i del poble. Per repintar l'església necessitem, per descomptat, poder-ho pagar.

El pressupost orientatiu amb IVA inclòs, redactat per un industrial especialista i amb la pretensió de realitzar una obra com cal, puja a més de dos milions i mig de pessetes. El capital que tenim és de 1.357.685 pessetes. El Bisbat ens ajudaria per bastides amb 400.000 pessetes. L'Ajuntament, ens ha dit l'alcalde, com a mínim hi aportaria la mateixa quantitat que el Bisbat.

Davant d'aquests números i aquests anhels vaig reunir una assemblea, convocada per mitjà del full de missa, el passat diumenge 28 de març, després de la missa dominical. Heus ací els punts que tractarem:

Es llegí l'extracte de l'estat de comptes de la parròquia (exercici 98).

Es notificà els edificis a cura de l'economia de la parròquia, això és: temple parroquial, església de St. Joan, despatx parroquial a la rectoria i locals de catequesi i altres activitats a la rectoria (hem de tenir present que el Bisbat considera la rectoria com a residència sacerdotal).

S'exposaren possibles obres a realitzar al temple parroquial, com ara pintar tota l'església i la sagristia; obrir les dues finestres cegues laterals del cantó de ponent; fer possible que hi hagi un local per als serveis sanitaris (lavabo); revisar la instal·lació elèctrica, ja que hi ha fragments molt antics i primitius,...

Per descomptat, també vaig dir: a) el preu (abans citat) del pressupost que tenia per pintar-la (església i sagristia), on hi consten tots els treballs accessoris i els materials corresponents; b) que no sabia cap altra font per obtenir subvencions que les ja esmentades; i c) (el més penós) que amb tot el que tenim, o podem disposar, no arribaríem a sufragar les despeses.

I vaig notificar ben clarament que la decisió que es prengués, fos la que fos, es tractava d'una obra o obres d'envergadura i això no ho podia emprendre el mossèn tot sol, ni ho vull emprendre. La parròquia no sóc jo, sinó tots plegats, tota la comunitat de Belcaire, tant els qui anem a missa com els altres.

En les intervencions es demanà que es disposés de més temps per decidir el que calia, o el que es voldria prioritzar. I que això mateix s'exposés a tot el poble, insistint i remarcant que era una obra per

a tota la parròquia, poble. Que caldria molta més participació directa de la comunitat, no sols en la col·laboració econòmica sinó també en la decisió i la gestió. Per això, s'hauria de convocar una nova assemblea i en ella decidir el que es portaria a terme nomenant una junta (un equip, un consell parroquial) que ho gestionés.

Per això, s'acordà que es redactés un escrit amb tot el que s'havia exposat i es divulgés àmplia-

ment, i que en aquest escrit es convoqués a tot el poble i parròquia a una nova assemblea que tindria lloc el dilluns, dia 22, d'aquest mes de març a les 9 del vespre a l'església parroquial. El tema de la mateixa seria, a ser possible, decidir què es fa i com. I sobretot nomenar una junta, o equip, o consell parroquial que ho gestioni i ho tramiti. ■

Mn. JOSEP RIERA i BERGA

Comptes any 1998

Entrades	Sortides
Romanent anys anteriors ..... 763.678'-	Ciris i fulles ..... 38.316'-
Per ciris i material de culte ..... 6.100'-	Subscripcions ..... 3.892'-
Encant de les ànimes ..... 81.400'-	Flors, neteja església i altres... 12.111'-
Interessos llibreta d'estalvis ..... 706'-	Reparacions ..... 840'-
Col·lectes ordinàries ..... 528.743'-	Cotxe ..... 15.287'-
Donatius i almoines (bateigs...) ..... 92.826'-	Electricitat, aigua, gas... (rectoria) ..... 54.158'-
Recollit per germanor ..... 104.850'-	Material oficina ..... 7.939'-
Subvenció del Bisbat d'unes obres ja realitzades a la rectoria ..... 150.000'-	Telèfon, correus... 32.446'-
Total ..... 1.728.303'-	Capellans veïns ..... 10.972'-
	Catequesi ..... 14.658'-
	Colònies ..... 1.980'-
	Impostos llibreta estalvis i altres ..... 387'-
	Germanor (lliurat al Bisbat) ..... 177.632'-
	Total ..... 370.618'-
Resum	
Entrades ..... 1.728.303'-	
Sortides ..... 370.618'-	
Superàvit ..... 1.357.685'-	

El Racó d'en Pep
RESTAURANT
ESPECIALITZAT EN CARNS A LA BRASA
Reserves: Tel. 972 78 81 40
Plaça del Castell BELLCAIRE D' EMPORDÀ

GARATGE SPORT
Taller Mecànic
GERMANS HERÈDIA s.a.
BELLCAIRE D' EMPORDÀ

OBRES I RESTAURACIONS
CUSTALS s.l.
Ctra. de l'Escala, s/n
Tel: 972 78 81 62 - Fax 972 78 83 57
BELLCAIRE D'EMPORDÀ

folgers
RENOVACIÓ I DECORACIÓ D'ESTABLIMENTS
CONSULTING D'OBRES
Closa del Llop 31 Tel. 972 77 04 71
L'ESCALA Fax: 972 77 36 03

Bon temps, plaça plena

Amb un comentari com aquest, escrit just l'endemà de la representació de *Bandera de Catalunya*, segur que se'ns escaparan anàlisis reposades i estudiades amb la fredor necessària. Però d'altra banda, potser en sortiran temes que se'ns podrien escapar si no es fessin en calent.

En primer lloc, cal agrair el bon temps que va fer. Aquest Divendres Sant va fer una de les nits més plàcides que es recorden en els últims anys. I això va afavorir l'assistència de públic. Enguany, la plaça es va omplir com mai. Aquí, però, caldria saber si aquesta massiva aflluència ha estat només gràcies al bon temps o si hi han influït també altres factors, com podrien ser la promoció que s'ha fet de l'obra o el coneixement i interès cada cop més extès de *Bandera de Catalunya*. Creiem que el resultat pot ser una combinació de tot plegat.

Enguany, hi ha hagut mitjans de comunicació d'abast nacional que s'han interessat per *Bandera*, i que n'han tret reportatges molt interessants (*Catalunya Cultural*, *COM Ràdio*, etc.). I un dels elements que ens han ajudat més per fer aquesta promoció ha estat el disc compacte amb les músiques de l'obra. Un disc que es va presentar a la seu dels Serveis Territorials de Cultura a Girona. Aquest mateix organisme ha estat el que ha centralitzat tota la promoció cap a mitjans de comunicació. Una iniciativa molt interessant que cal agrair i que cal continuar en anys vinents.

Pel que fa a l'espectacle en si, cal dir que ha continuat sortint de forma correcta, però sense cap canvi d'actitud respecte a nosaltres mateixos. Això vol dir que, com cada any s'ha representat l'obra, però sense que sigui possible detectar més implicació

ni més interès en millorar el producte final. Hi ha hagut errades greus a nivell d'actors. Però són fàcils de solucionar. Només caldria que tots i cadascun dels punts s'assagessin el temps suficient. Cosa que ara no passa.

La música de l'obra, tal com es va fer l'any passat, ha estat amplificada, un punt que ha estat molt criticat per certs sectors dels mateixos actors i també d'alguns espectadors. Des d'aquí creiem interessant que s'amplifiqui l'apartat musical. Ara bé, coincidim en dir que potser el volum va ser excessiu, així com també en veure que potser les músiques que s'han afegit entre acte i acte, sobretot cap al final de l'obra, fan que el ritme de l'espectacle sigui una mica massa feixuc. I tots aquests són temes que s'han de discutir en equip i s'han de veure amb suficient antelació. No és gens agradable que tothom calli, que una mínima part dels membres de l'obra assisteixi a les assemblees, i que només es critiqui el que s'ha fet després d'haver fet la representació.

La Junta Directiva va arribar aquest any al límit de l'esgotament i ara ja urgeix una entrada d'aire fresc i amb noves idees. Us instem, us convidem a entrar-hi. Us convidem a prendre responsabilitats directes. El col·lectiu de *Bandera de Catalunya* compta amb massa veus que "saben perfectament el que cal i el que s'ha de fer", però hi ha poquíssimes mans que s'hi impliquen al llarg de l'any.

Si tot va bé, l'any vinent s'ha d'enregistrar tota l'obra en vídeo. No serà pas fàcil, però encara ens queda una mica d'il·lusió per creure que tots plegats serem capaços d'aconseguir-ho. ■

LA JUNTA DE BANDERA DE CATALUNYA, A.C.

Notícia de l'antiga església de Sant Cristau a Nuellet

L'església de Sant Cristau únicament la trobem documentada en sis pergamins, conservats en l'arxiu comtal d'Empúries, integrat en l'*Arxiu Ducal de Medinacelli (ADM)*, datats entre els anys 1297 i 1357 (Sánchez González, 1993) (1). L'any 1297 el comte d'Empúries Ponç-Hug IV tenia un feu en honor de l'església de Sant Cristau i cinc masos en el terme i lloc de Nuellet, territori del castell d'Albons en els entorns de l'estany de Sant Joan de Bedenga. L'espai semilacustre de Nuellet era un territori documentat en d'altres lligalls del mateix arxiu, en total són divuit els pergamins que cronològicament van entre l'any 1292 i el 1333 (Sánchez González, 1993) (2) i que fan referència a un feu comtal de la quarta del delme del lloc i terme del castell d'Albons incloent el lloc de Nuellet.

El terme del castell d'Albons, a inicis del segle XIII era una possessió feudal que tenia la casa dels Torrent, com a feu dels senyors de Torroella de Montgrí (Botet i Sisó, 1911) (3). L'any 1272 el vescomte Dalmau de Rocabertí permutà el feu de diversos castells amb les seves possessions territorials, entre els quals hi havia els de Torroella de Montgrí i d'Albons, per d'altres feus de castells del rei d'Aragó per mitjà del seu fill, l'infant Pere (*Els Castells Catalans*, 1969) (4).

Una de les causes de discòrdia i contesa entre el comte Ponç-Hug IV d'Empúries i el rei Jaume II (Pella i Forgas, 1883) (5), el qual va prohibir a Ponç-Hug IV que continués les obres de fortificació militar en els termes d'Albons i de Sant Joan de Bedenga (Pella i Forgas, 1883 i Sobrequés, 1957) (6), era el litigi de l'aigua del Ter pels molins

comtals del rec del comte d'Empúries, que tenia la casa i molí de Sant Joan de Bedenga i va aprofitar el rec del Molí, que travessava el territori de Nuellet fins al pas d'en Roca a Vilanera, per construir dos molins (el de Nuellet, dit el Molí Nou, a prop de l'actual mas del Clot de Muret, i el de Moror, dit Morós, segurament l'antic molí del mas Duran) i d'altres usos en els termes antics d'Albons i de Sant Joan de Bedenga a l'any 1297. Les transformacions morfològiques de la plana del Baix Ter i el fet de l'asseccament de l'estany de Bedenga en el segon quart del segle XVIII han alterat els antics termes feudals dels antics castells d'Albons, de la Tallada, de Torroella de Montgrí i d'Empúries, així com el castell de Bellcaire que edificà i en féu casal del comtat d'Empúries el comte Ponç-Hug IV a la fi del segle XIII i principis del XIV.

Aquestes obres de fortificació a la fi del segle XIII, que va emprendre Ponç-Hug IV en l'antic castell d'Albons i l'edificació d'un castell al costat de l'església parroquial de Sant Joan de Bedenga, que va quedar a l'exterior del nou castell, representaven la independència comtal de la casa d'Empúries davant de les pretensions de domini de la Corona d'Aragó. La força de l'anomenada torre Forçosa o de Nuellet segurament fou edificada per Ponç-Hug IV per defensar el seu feu de Sant Cristau i Nuellet en el punt estratègic on hi havia l'entreforç dels antics camins d'Empúries al molí de Sant Joan de Bedenga i al castell d'Albons, vial que passava un gual de l'antic curs del Ter en el lloc de Sant Cristau (actualment un tros d'aquest vial de Sant Cristau ha estat llaurat a l'alçada de l'heretat de la Torre

DISFRIBELL, S.A.

Ctra. l'Escala, s/n
17141 - BELLCAIRE D'EMPORDÀ
Telèfon: 972 78 82 38
Fax: 972 78 84 80

DISTRIBUÏDOR DE: Fripan

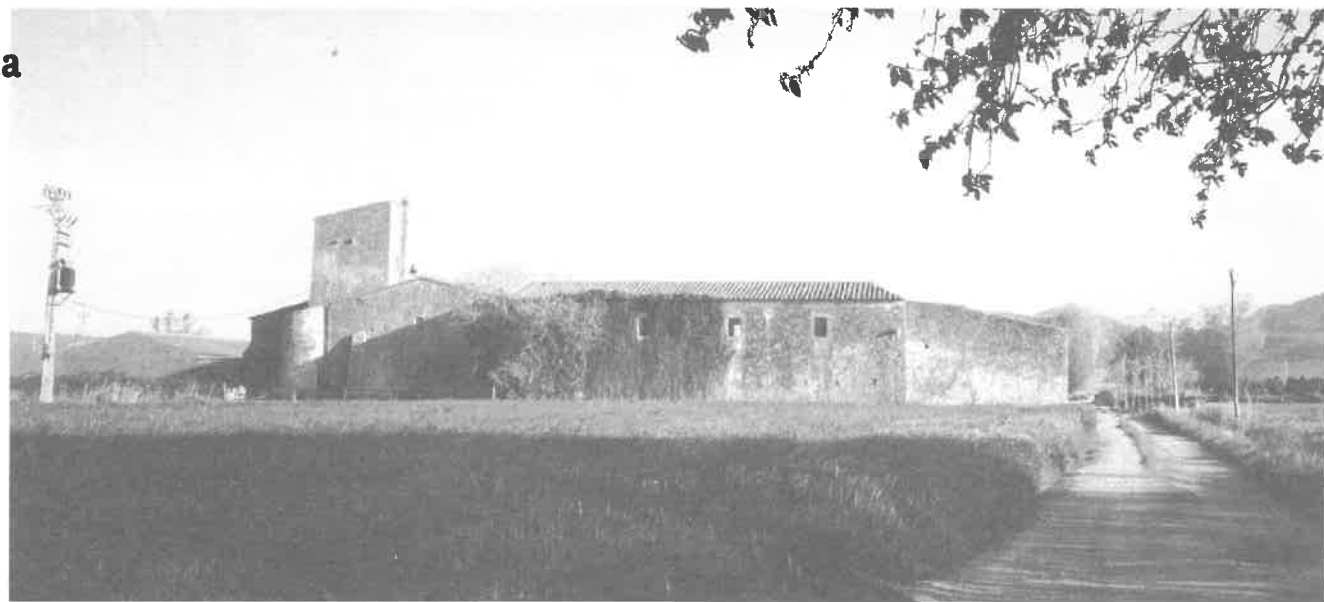
SERVEI GRUA

TALLER MECÀNIC

JOAN FONT

Tel. 972 78 81 35
BELLCAIRE D'EMPORDÀ

(Foto: A. Font)

Forçosa, impedit el pas a una calçada molt antiga que consta en els mapes cadastrals).

A l'any 1311, el comte Ponç-Hug IV va poder comprar el domini feudal del terme i castell d'Albons al rei Jaume II i d'aquesta manera també va poder reemprendre les obres de fortificació d'aquest castell. Però a l'any 1322, el rei d'Aragó tornava a tenir el feu del castell d'Albons, el qual en feia possessió a Bernat d'Orriols, successor de la casa dels Torrent (Botet i Sisó, 1911) (7).

El topònim Nuellet apareix transformat en *Mogret* l'any 1558 en el paper solt número 28 del tom 22 dels llibres notariais de Verges, en referència a "la torre de Mogret" situada en la "parròquia del lloch y castell de Bellcayre" (Riera i Berga, 1997) (8), escriptura en què Genís Forsor reconeix un deute a un familiar. Aquesta transformació de l'antic nom de Nuellet a la forma més relaxada fonèticament *Muret* pateix una deformació grafològica del notari de Verges a causa de la pronunciació que va fer Genís Forsor. El nom escripturat canvia tant a nivell fonètic com grafològic en aquesta acta notarial, però posteriorment en els cadastres apareix la forma de *Muret* (el *Clot de Muret*).

L'etimologia de Nuellet prové d'un diminutiu de *niell* -la roca o llosa que habitualment està lleugerament submergida a l'aigua i que únicament sobresurt emergent quan les aigües són baixes; també en diuen un *escull negat* en el cas de la mar-. En el cas de la llengua de terra que hi havia entre l'estany de Sant Joan de Bedenga i el curs antic del Ter, des del promontori de Bellcaire al puig de Vilanera, el nom de *Nuellet*, relaxació fonètica de *niellet*, manifesta un sentit de surgència entre una àrea lacustre i un riu cabalós -el Ter-, totalment plana i quasi al mateix nivell de l'aigua de l'estany de Sant Joan de Bedenga. Es tracta d'un hidrotopònim arcaic de gran

interès filològic per a l'onomàstica medieval del comtat d'Empúries. La pèrdua del sentit hidràulic que tenia el diminutiu Nuellet va transformar el nom en la forma actualment conservada de l'indret de Muret, on hi ha una closa i una masia anomenades el *Clot de Muret*.

En el mapa de 1722, que es va fer per establir les obres de dessecament de l'estany de Sant Joan de Bedenga, hi consta el topònim *la Torre* (9) i en un altre de 1785, fet amb motiu de les obres de canalització de la presa de Colomers, hi diu la "*Torre Forzosa*" (10).

Actualment es conserven com a noms cadastrals, el topònim *la Torre Forçosa*, l'hidrotopònim el *Clot de Muret* i l'hagiotopònim el *Sant Crist* (també una relaxació fonètica de Sant Cristau).

L'antic curs del Ter, bifurcat a la mota de Canet de Verges a la fi del segle XIII (abans de l'any 1303), es va desviar del tot en els entorns de l'any 1350 vers el port de *Palus*, en l'antic grau del riu Daró, entre Torroella de Montgrí i Gualta. Les dunes del grau del Fluvià Antic -la platja d'Empúries anomenada actualment del Riuet- varen poder travessar el pla de l'antic llit del Ter i formaren la duna que colgà el lloc de l'església de Sant Cristau (11) a partir de l'arenal del que encara en queden restes en el bosc de Sant Joan (heretat del mas de Sant Joan, antiga propietat de la casa Puig de Vilaür). Si es calcula que cada any la sorra de les dunes avança aproximadament uns cinc metres, partint des del Riuet a l'any 1350 l'arenal va arribar, més o menys, a la segona meitat del segle XIV a colgar l'església de Sant Cristau, moment en què popularment la gent dels entorns va canviar el nom per la relaxació fonètica de l'indret del *Sant Crist*, *el camí del Sant Crist* i *la riera del Sant Crist* -que ressegueix l'antic llit del Ter en aquest paratge-

La Torre Forçosa és l'actual fita termal entre els municipis de l'Escala (antic terme de la casa Solariaga i domini dels comtes d'Empúries) i Bellcaire (antic terme parroquial de Sant Joan de Bedenga). El desviament del riu Ter i el nou feu del rei d'Aragó (1322) del terme del castell d'Albons varen retallar aquest terme a favor del Castell de Bellcaire. El lloc de Santa Maria del Palau era de la "*Parrochia Sancti Iohannis de Bedenga*" a finals del segle XIV, però en una visita pastoral a la parròquia de Sant Genís de Torroella de Montgrí l'any 1470 hi consta com a capella forànea *Santa Maria del Palau* (Badia, Bofarull, Carreras i Piñero, 1989) (12). Els canvis de terme han desfigurat les referències documentals medievals en aquest territori de frontera entre el comtat d'Empúries i la Corona d'Aragó (Comtat de Girona). La plana del Baix Ter i el massís del Montgrí han patit diversos canvis de termes, especialment la Muntanya Gran del Montgrí que va passar d'Empúries a Torroella de Montgrí després de diversos contenciosos judicials. Actualment l'indret on hi havia colgada l'església de Sant Cristau és el terme entre Bellcaire i Albons.

L'església de Sant Cristau no consta en les *Rationes decimarum* (Rius i Serra, 1964) (13) dels anys 1279 i 1280 ni en dos nomenclàtors de la diòcesi de Girona, datats al final del segle XIV (Pons i Guri, 1964-1965) (14). És estrany que no sigui esmentada en les *Rationes decimarum* del darrer quart del segle XIII. En canvi, la pesta negra (el germen *pasturella pesti*) de 1362 i 1371, després de les de 1333, 1347 i 1351, especialment ferotges en els entorns d'Empúries, el massís del Montgrí i el Baix Ter, podia haver deixat l'església de Sant Cristau sense culte i per això no constar en els nomenclàtors diocesans. Únicament consta aquest hagiotopònim en l'arxiu comtal d'Empúries (entre 1297 i 1357).

D'aquesta església se'n va conservar el record entre els pagesos d'Albons, però amb nom del Sant Crist. En la primavera de 1978 vàrem arribar davant de la vinya del Sant Crist, lloc on hi ha colgat aquest temple, però fins el 7 de setembre de 1998 no s'ha identificat plenament en aquest sorral, on es distingeixen algunes pedres escampades. Sembla que els murs de Sant Cristau estan colgats a més d'un metre de fondària sota el sòl. La duna de sorra divideix el terme de Bellcaire, on hi ha la vinya del Sant Crist, del d'Albons.

El lloc on el camí del Sant Crist o de Sant Cristau travessa la riera del Sant Crist, era l'antic gual que traspasava el riu Ter per anar a Albons. Aquesta situació determinà l'edificació d'una església dedicada a l'evocació de Sant Cristau o Sant Cristòfol, a la banda de Tramuntana d'aquest vial antic i a prop de l'antic curs del riu Ter. Però també al fet de l'existència de l'antiga *centuriato*, parcel·lació romana en forma ortogonal que recollia com a sistema territorial el *Corpus Agrimensorum romanorum*, que en el camp d'Empúries partia del *Kardus* màxim (de nord a sud) i el *Decumanus màxim* (d'est a oest) de la ciutat romana per establir un ordenament de l'*àger*, el seu territori agrícola i ramader, parcel·lat i dividit en línies perpendiculars, coordinades amb eixos d'intersecció. Cada cinc cruïlles de les centúries era un *quintarius*. Es dona la circumstància que el lloc de Sant Cristau correspon a un eix d'aquesta ortogonalitat territorial d'Empúries, exactament on hi havia l'eix del tercer *kardus màxim* a ponent del fòrum d'Empúries amb el cinquè *decumanus* màxim al sud, actualment terme d'Albons i Bellcaire (15). ■

(Notes a la plana 24).

MIQUEL-DÍDAC PIÑERO I COSTA

Proxim
SUPERMERCAT

C/ Major, 37 - Tel. 972 76 50 23
BELLCAIRE D'EMPORDÀ

KARTING
L'ESCALA

PRAVIMAR S.L.
Ap. 235 - Tel. 972 77 19 57 - 17130 - L'ESCALA

Propostes de lectura per aquest Sant Jordi

Les novetats per aquesta edició no han quedat condensades en els últims dies, vigílies de la diada. Des del desembre, Nadal, fins l'abril, Sant Jordi, ha sigut constant la publicació i sorgiment al mercat de noves obres, tant d'autors reconeguts com literats novells. La llista de títols és diversa i sembla que diluida en tot el trimestre tot i que cal estar preparats per les novetats sorpresa d'última hora que ens reserven algunes editorials.

El premi Sant Jordi i el finalista són dels que cal apuntar a la llista de recomanats. El premi "El Quincorn" de Miquel de Palol, ha deixat de tenir les tendències comercials de les últimes edicions i ha deixat pas a l'experiència i la qualitat d'un autor conegut i fidel al seu estil molt apreciat per minories selectes. La seva obra és una precisa construcció narrativa que ens porta cap al món tortuós i fascinant del pensament i sentiment humà. L'atzar, la màgia i la reacció davant la situació concreta són els elements que es troben en aquestes 257 pàgines de l'editorial Columna.

El finalista és absolutament diferent. "L'edat dels monstres" de Pep Bras, exposa en una novel·la plena de sàtira i ironia la generació que centra la seva infantesa en *Tigretons* i *Bonys*.

Seguint un estil similar, la mateixa editorial, ens proposa plantejar-nos quina reacció tindríem al-

guns animals davant el comportament dels seus propietaris. "Ets una bèstia".

També podem trobar els clàssics de sempre: Ma. Mercè Roca, Isabel Clara Simó, els personatges del Terrat...

"Temps per perdre" de Ma. Mercè Roca, mostra l'evolució d'una jova que es debat entre la grisa realitat i la il·lusió d'un món desitjat.

Clara Simó arriba al Sant Jordi 99 amb una de les millors obres, sempre segons els crítics. L'obra planteja la diferència entre el que es veu i el que deduïm d'allò amb la realitat d'aquell fet. L'observació objectiva i de fàcil interpretació pot ser un autèntic engany.

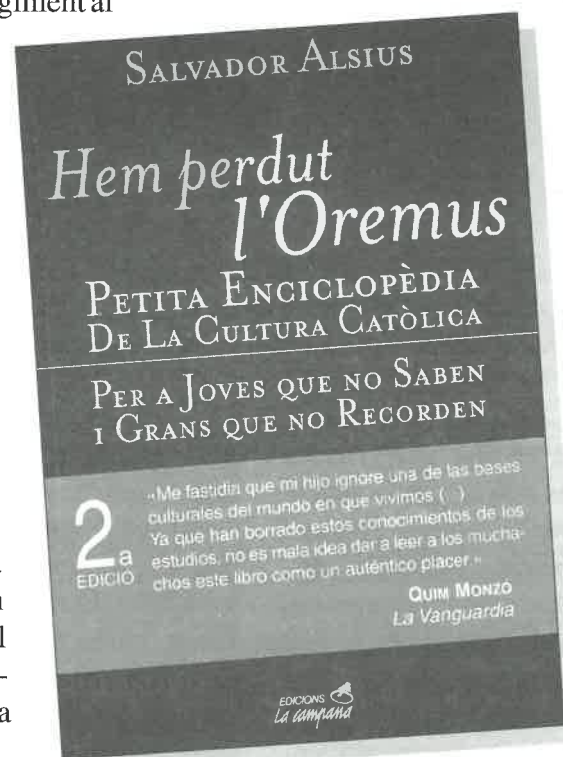
Xavier Graset i el seu equip han convertit el

programa "El món s'acaba" en una obra literària. Alguns guionistes, els germans Miranda, diserten sobre el Barça i la vida, Andreu Buenafuente ens fa arribar a través del planeta "Sense llibre" que són les interioritats de tres anys de programa de televisió.

L'autora gironina i empordanesa Núria Esponellà, amb "Àngel d'amor", debuta amb la seva segona novel·la, un any després de publicar "El gran cafè".

Pels que busquen estils que no siguin novel·la hauran d'acudir a Salvador Alsius, o Paolo Coelho, o Josep Ma. Espinàs. Ens portaran per viatges, filosofies o tradicions. ■

MONTSE POUS I SABADÍ

La recepta de Bellcaire

En arribar al n. 10 de *El Castell*, hem recollit la col·laboració de la Júlia Musellas en aquest apartat. I ens ha preparat un menú pràcticament complet. Un plat central, conill a la mostassa i unes postres, en aquest cas, préssecs farcits. Com sempre, esperem que us animeu a preparar-los i que us hi pugueu llepar els dits. De bon principi, la Júlia ens ha comentat que són ben fàcils de fer. Recordeu que per a propers números, esperem les vostres receptes. Les podeu fer arribar a l'Ajuntament o a qualsevol membre del Consell de Redacció.

Conill a la mostassa

Ingredients:

Conill, sal i pebre, mantega i oli, cansalada fumada, ceba picada, conyac per flambejar i vi blanc sec.

Per a la salsa: 200 gr de nata líquida, 3 cullerades soperes de mostassa.

Per a l'acompanyament: arròs blanc.

Preparació:

En una cassola hi posem meitat d'oli i meitat de mantega. Tallem la cansalada fumada i la rossegem. Un cop rossegada, la traiem i la guardem a part. Tot seguit, rossegem el conill, prèviament salpebrat. Quan sigui ros, hi afegim la ceba trinxada. Quan sembli que ja està, ho flambegem amb un raig de conyac. Després hi afegim la cansalada fumada i ho cobrim de vi blanc sec i ho deixem coure una bona estona. Un cop cuit, cal treure el conill i posar-hi la mostassa i la crema de llet per fer la salsa. Si cal, ho rectificuem de sal i pebre i hi tornem a afegir el conill. Amb això, ja estarà llest per a menjar.

Préssecs farcits

Ingredients:

1 pot de préssec en almívar (1Kg), 100 gr. d'ametlles triturades, 1 got de llet, 1 cullerada de maizena, 50 gr. de sucre, 1 ou, 20 gr. de mantega i 200 gr de sucre per fer caramel.

Preparació:

Es bat l'ou com si féssim una truita i hi afegim les ametlles, la mantega, la llet, la maizena i ho posem tot a foc lent fins que espesseeixi, remenant-ho sempre sense parar. Amb aquesta pasta s'omplen els préssecs. Llavors els cobrim amb el sucre cremat fet caramel. Un secret perquè el sucre quedi ben líquid: quan el fem hi afegim una mica de vinagre i d'aigua. Tan senzill com això. Bon profit!

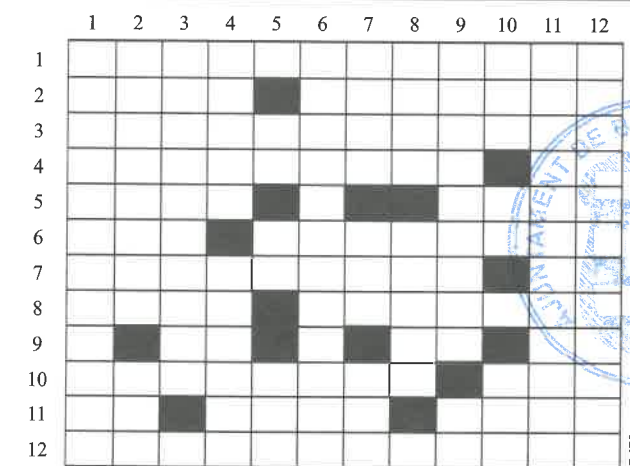
Encreuat núm. 6 de Bellcaire

Horizontals

1. Tancades a pany i clau sense possibilitat de sortir sense ordre expressa. -2. Prepareu el jaç. / País centreamericà oxigenat pel cap. -3. Demanaran oficialment. -4. Au amb extremitats més extenses del normal. / Nota avocàlica. -5. Part de la muntanya on hi toca ben poc el sol, en plural. / Pe pixanera. / Tàcit, però no tan clar perquè està escuat. -6. ...et labora. / Conjunt de processos pels que passa una fibra abans de convertir-se en fil. -7. Aquells qui pesquen a la nansa. / Arbre o partit polític. -8. Anyell. / Passegem de recules. -9. Una altra que orina. / Crit de benvinguda. / Un cavallet. / Possessiu femení. / Déu egipci. -10. Demanaria amb insistència. / Extremitat de la mà capgirada. -11. Al penó li han caigut les consonants. / Tren desfet. / Una ce que mira amunt, un pal, una pinta i un ou. -12. Senzills, barroers i d'esquerra a dreta.

Verticals

1. Faries la pilota. -2. Faran el gat. / Vailet. -3. Esbarrambat, tarambana. / Consonant vibrant. -4. Rínxols. / Al revés, cua d'una cervesa belga estrellada. -5. Vocal. / Quaranta-nou romans. / Dues escales de pintor obertes. / Associació de treballadors temporals. -6. Cremaren lleugerament. -7. Colpir, si n'hi traiem cinquanta de romans. / Un bon tros de purè. / Mines sense cap ni peus. -8. Natges escuades. / Rígid. / Romana. -9. Nom de dona. / Dues vocals infantils de sorpresa. -10. Donar. / Contracció. / Part de mosca. / Turbodiesel i amb injecció, però fora del seu lloc. -11. Us alliberaríeu del lligam que us oprimeix. -12. El qui té potestat per declarar sant a segons qui.

Solucions a l'encreuat núm. 6

Horizontals: 1. Enrocada. / Mel. 2. Siamès. / Riure. 3. Temerari. / Las. 4. Enigm. / Oiari. 5. U. / Faentes. / Io. 6. Eai. / Te. / Soc. / N. 7. Alci. / Viatges. 8. Realcin. / Ots. 9. Larra. / Dan. / Ta. 10. Acientífica. 11. Ie. / Te. / Reant. 12. Costella. / Sto.
Verticals: 1. EsteveArlà. / C. 2. Nien. / Aleació. 3. Ramificaries. 4. Omega. / Ilre. / T. 5. Cermet. / Cante. 6. Asa. / Nevi. / Tel. 7. D. / Rot. / Indi. / L. 8. Aridesa. / Afra. 9. I. / Isotonic. 10. Mula. / Cgt. / Cas. 11. Erari. / Estant. / 12. Lesions. / A. / To.

Festa de la

Divina Pastora

17 i 18
d'abril

Dissabte, 17

Matí, a les 12h

Animació Infantil
a la Plaça dels Comtes d'Empúries
a càrrec de LA MASCARADA

Tarda, a les 6h

3 sardanes a la plaça

Seguidament

concert al Local Social

Nit, a les 11h30'

Gran Ball de nit al Local Social

Sardanes, concert i ball, a càrrec de la
Cobla orquestra internacional
ELS MONTGRINS

Diumenge, 18

Matí a les 11h

Ofici solemne amb acompanyament
de la cobla LA PRINCIPAL D'OLOT

Matí a les 12h

A la plaça: Fira escolar d'atraccions i
Fira del Llibre i la Rosa

Matí, a la 1h

3 sardanes a la plaça amb
LA PRINCIPAL D'OLOT

Tarda, a les 6h

Audició de sardanes a la plaça amb
LA PRINCIPAL D'OLOT

Seguidament

Al Local Social: Gran Concert i ball
de fi de festa amb el conjunt
EMPORDÀ FUSIÓ

Durant els dies de la festa, a la Capella de Santa Maria,
EXPOSICIÓ DE QUADRES DE M. Carme Ruiz Navas

**AJUNTAMENT DE
BELLCAIRE D'EMPORDÀ**

Plaça Comtes d'Empúries núm. 1
Tel. i Fax: 972 78 81 05